

[Alsing Andersen.]

eller i vest, betragter Danmark som helt blottet for selvished, når der er tale om så håndfaste begreber som sikkerhedspolitik.

Men der var to emner, som vandt positiv genklang både hos forslagsstillerne, hos udenrigsministeren og hos flere af ordførerne. Det ene var, om vi ikke i denne forbindelse burde tænke på et nordisk samarbejde baseret på de forskningsorganer, som allerede eksisterer. Heri ligger, så vidt jeg kan se, noget, der ligner en håndgribelig og praktisk arbejdsopgave, som der vel bør siges nærmere på i det udvalgsarbejde, der skal i gang, og som måske kunne føre til en af de detailbeslutninger, jeg nævnte i min indledning.

Det andet emne, som forhåbentlig også kunne føre til en beslutning her, er spørgsmålet om en videreførelse af det arbejde, som det såkaldte Seidenfadenudvalg indledte. Tanken om at få udarbejdet en løbende oversigt over relevante faktorer for dansk udenrigspolitik og sikkerhedspolitik er selvfølgelig rigtig. Seidenfadenudvalgets kommissorium og dermed dets arbejdsmetode har fra forskellig side været kommenteret ret kritisk, og det er måske nok et spørgsmål, om der ikke, hvis dette arbejde skal fortsættes, bør tænkes nærmere over, under hvilken form dette arbejde skal tilrettelægges i fremtiden. Den rapport, der blev afgivet af udvalget, danner med sit øjebliksfotografi af situationen i 1969 et udmærket og endnu aktuelt grundlag for en ajourføring af dette arbejde.

Det folketingsudvalg, der blev nedsat til behandling af forslaget i foråret, stillede en lang række spørgsmål, som vi ikke alle har fået besvaret endnu, men vi har i dag fået udenrigsministerens løfte om, at svarene ligger klar til det fortsatte udvalgsarbejde. Allerede de svar, der foreligger, og de svar, der nu kommer, peger sammen med de to punkter, som jeg har nævnt der var bred forståelse for i dette ting, frem på, at vi kan forestille os et realistisk udvalgsarbejde. Både de emner, der var forståelse for, og de svar, vi har fået, som også indeholder en lang række tanker og ideer bl. a. om, hvordan et parlaments udenrigsudvalgs arbejde kan udføres og tilrettelægges, peger som sagt frem mod et sådant realistisk udvalgs-

arbejde, som jeg kan tilsige socialdemokratiets fulde støtte til.

Lowzow: Der er allerede sagt, at det foreliggende forslag punktum for punktum er en genfremsættelse af det forslag, vi arbejdede med i den forrige session. Der er altså ikke taget nogen nye initiativer i forhold til de oplysninger, der kom i udvalget, og vores stilling kan derfor principielt indtil videre heller ikke være en anden.

Heri ligger, at vi må sige, at vi stiller os principielt meget mistroisk til værdien af en ensidig dansk foreteelse som det foreslåede institut. Vi vil meget gerne gå med ind i hele debatten om emnekredsen: en undersøgelse, om der skulle være mulighed for initiativer for fredsbevarende arbejde fra dansk side. Vi vil meget gerne være med til at undersøge de muligheder, der er i allerede bestående organer, hvor man kan gøre indsatsen. Det er klart, at det ligger i hele den danske natur og i vores arbejde i det forrige år, at det vil vi fortsætte med, og vi vil derfor gå positivt ind i udvalgsarbejdet. Men den principielle indstilling til det foreliggende rent danske initiativ er stadig væk meget mådeholden.

Jeg håber på, at vi vil komme nærmere ind på spørgsmålet gennem de oplysninger, vi vel får, når svarene fremkommer, og ved en generel, åben debat i udvalget om hele emnekredsen, uden at vi fastlåser os på ting, der direkte er konkretiseret i det forslag, der ligger foran os.

Vi skal gå til udvalgsarbejdet med en åben forhandlingsvilje, men med de beherskede forventninger, som vi har givet udtryk for også ved fremsættelsen.

Arne Christiansen: De idealistiske tanker, der ligger bag dette forslag til folketingsbeslutning, kan selvfølgelig kun påskønnes. Det er jo også allerede herfra i dag sagt, at vi kan være enige om målsætningen. Tanken om konflikt- og fredsforskning er ganske vist ikke ny, og det er reelt sådan forskning, forslaget drejer sig om, selv om der tales om „særlige sikkerhedspolitiske initiativer“. Jeg mener, der kan henvises til lignende bestræbelser, bl. a. i Europarådets regie, der må være forslagsstillerne bekendt. Det må også være